De Hanze Kanovakantie 2017 van Ommen (Hankate) naar Joure

Dag 1, Zaterdag 27 mei Hankate - Ommen: 15,7 km.

Ommen – Joure.

Om 8.30 was er al wat te doen bij de kanoloods. De kar stond klaar en er werd opgeladen.

Het eerste stukje via de snelweg, achter elkaar, maar toen ging het los, allemaal op eigen koers naar Ommen. Even de vraag wie het eerst aan zou komen.
G.J. Had voor ons een mooie toeristische route bedacht. Wij kwamen op plaatsen waar ik nog niet eerder was geweest. In Ommen was het druk een of ander festival.

Auto's uitladen, tentjes opzetten en dan met de kano spullen weer in de auto. We werden voor de tocht op de Beneden Regge mooi even naar de stuw in Hankate gebracht. Dit maakte onze tocht op de Regge een stuk mooier, lekker comfortabel met de stroom mee

Het was inmiddels behoorlijk warm geworden. Mooie tocht over een kronkelende Regge. Onderweg nog 1 overdraging bij een stuw. Dan de aansluiting op de Vecht en het laatste stukje stroomopwaarts naar de camping.
Daar was gelukkig schaduw onder de bomen.

Even bijkomen

Douchen en dan naar de Chinees. Buffet en alles inclusief. Daar was de prijs natuurlijk ook naar, maar het zelf tappen van een biertje na een peddeldag in de zon, dat komt ook wel goed uit.
Het valt dan wel op, dat sommigen hier heel handig in zijn, daar kun je wat van leren.
Prima buffet, met heel veel lekkere dingen en het zat hier ook wel lekker.
De drukte in Ommen hield nog een tijdje aan. Toeterende vrachtauto's en daarna muziek tot 02.00 u? Na afloop nog wat praterij van campinggasten verder op, maar toen werd het stiller. Het ging wel bliksemen. Nog wel even wat onweer gehoord en een beetje regen. Daarna werd het stil.

Dag2, Zondag 28 mei. In 'gevecht' met de Overijsselse Vecht: 30,5 km.

De eerste nacht slapen in de tentjes is niet een groot succes. Eerst is er een groot festival met onverstaanbare muziek in de buurt: veel herrie en dit duurt tot ca. 2 uur in de nacht. Daarna een enorme onweersbui, die maar blijft hangen. Bliksem- en donderslagen met veel regen, dus slapen lukt niet.
Na het eerste ontbijt bij de tent wordt de boel weer ingepakt en daarna gaat de helft van onze groep oefeningen met de peddel doen om de spieren los te maken. We leggen onze kano's in de Vecht en vertrekken om een uur of 10 uit Ommen. Vandaag varen we voor een groot deel over de Vecht en daarna een stukje Zwarte Water, afstand meer dan 30 km. Vanaf het water is de Vecht een mooie rivier met flauwe bochten. Onderweg is er veel te zien: bos, campings, landhuizen, een ooievaar met jongen op haar nest, en koeien aan het pootje baden, want het is warm. Een klein nadeel zijn de snel varende boten.

Al vrij snel komen we bij de eerste sluis in Vilsteren aan. Er is daar een mogelijkheid om de kano's langs de sluis over te dragen. Dat doen we liever niet met onze zware bagage en kiezen ervoor om geschut te worden. De sluiswachter voelt hier eerst niet zoveel voor, maar het is er niet druk en uiteindelijk mag het na een 'preek' en we zijn verplicht om touwen te gebruiken.
We houden onze eerste stop in de jachthaven van Dalfsen: een gezellig plaatsje en een lekkere Cappuccino gedronken op een terras langs de rivier. We hebben

daar voldoende tijd, want de tweede sluis VechterWeerd gaat pas om 13 uur weer open.
Daar aangekomen gaat het schutten sneller dan bij de eerste sluis, de sluiswachter is al op de hoogte gesteld van onze komst. Hierna wordt het landschap langzamerhand vlakker en saaier en de Vecht wordt wat breder. Vlak voordat de Vecht uitkomt in het Zwarte Water lukt het ons nog om een plaats te vinden om uit te kano's te gaan om wat te eten en te drinken. Ter plaatse wel veel vlaaien (geen Limburgse!) en voor sommigen een lastige plek om weer in de kano te stappen.
Bij de splitsing gaan we rechtsaf over het Zwarte Water richting Hasselt en al vrij gauw komt het Hanzestadje in zicht. Na de brug is er een camping aan de rechterkant en daar stappen we omstreeks 17 uur uit de kano. We krijgen een mooie plek om de tenten daar op te slaan. Na ons te hebben opgefrist gaan we naar een restaurant aan de kade in Hasselt. Door het mooie weer kunnen we buiten eten, hoewel de krukken van steigerhout wel wat hard zijn. Hier worden ook de eerste pullen bier van 0,5 liter bij het eten opgedronken.
Na het eten maken we eerst een stadswandeling en daarna wordt er nog even nagezeten bij een kantoorgebouw van de camping. De eerste beerenburgs worden soldaat gemaakt. De sfeer wordt dan ook steeds losser.....

Dag 3, Van Hasselt naar het Kamper Eiland: 25,1 km.

Deze morgen zag de lucht er wat dreigend uit. De Leo's kregen vanuit Lemmer en Emmeloord al het bericht van plenzende buien. Gelukkig bleven deze ons bespaard. Vanuit de jachthaven van Hasselt kon er droog vertrokken worden.

In de verte kwam de industrie van Genemuiden al snel in zicht. Maar er viel tot Zwartsluis nog veel te genieten van het mooie Zwarte Water. Bij Zwartsluis aangekomen lag een groot schip te wachten om af te slaan. Leo M leidde ons er keurig links langs. Deze dag hadden we als aandachtspunt om weer goed in de groep te varen. Dat lukte aardig. Eenmaal naast het schip echter begon de boegschroef te draaien, en enkelen van ons werden wat weggezet. Daar leer je dan weer van, altijd opletten bij zo'n schip ook al lijkt hij stil te liggen. En ook, wat is het beste om te passeren, hij lag namelijk ook nog in een bocht. Wat doe je dan?

Na Genemuiden wilden we er graag uit de kano. Dat lukte na anderhalf uur varen in de vluchthaven aan de rand van het Zwarte Meer. Het Vogeleiland lieten we hier rechts liggen. Op een dijkje gezeten hadden we een prachtig uitzicht over

het hele gebied. We hoorden een gedonder op afstand, maar dit geluid was volgens mij door niemand van ons te verklaren.

Na een stukje Zwarte Meer gingen we de Goot in. Er werd een plan gemaakt om door te varen tot een theeschenkerij in Grafhorst. Was dit wel een goede keuze, want er was ook onweer voorspelt. Mient en Sjouke kozen voor rechtstreeks doorvaren naar de camping aan het Ganzediep. Door de anderen werd de theeschenkerij niet gevonden en na een rustpauze ging de rest ook naar de camping. Daar was al een mooie plek boven op de terp met uitzicht over het Ganzediep.

Er werd een pizza bezorgd vanuit Kampen. De bezorger had het er maar moeilijk mee. Hij moest een half uur rijden en kreeg na de betaling ook nog van zijn baas op de kop. Het was 30 graden en benauwd. Voor hem geen leuke dag. Voor ons wel. Wij vonden nog verkoeling in het prachtige heldere zwemwater van het Ganzediep. Later hebben we nog gewandeld langs de randen van het Zwarte Meer, een mooi vogelreservaat.

Dag 4, Dinsdag 30 mei. Kampereiland (Paardeboer) - Ossenzijl: 30 km.

Na een voorspelde onstuimige nacht, welke niet echt kwam, zijn we weer van wal gestoken. Het waaide wel flink, maar het voordeel was aan onze zijde. Zij en rugwind.
We zaten al snel op het Zwarte meer, waar we met de wind in de rug naar het vogeleiland peddelden. Hoe dichter bij het vogeleiland des te langer de golven. Zo nu en dan kon je surfen op de golven, wat een lekkere versnelling met zich mee bracht. De koers lag naar de noordkant van het vogeleiland om een glimp van de zeearend op te vangen. Het nest was te zien en misschien ook de zeearend op het nest, het vermoeden was van wel.

Daarna door het Kadoelermeer, naar de eerste rustplek, naast de sluis van Kraggenburg. Maar voordat we daar waren merkte Leo M. op dat we om de eilandjes heen konden varen. Dus werd besloten om dit ook te doen. Prachtig mooi, achterlangs, ondiep en uiteindelijk allemaal riet. Het hield op. Hier kon je niet verder, tenzij er een opening is… En er was een opening, niet in één lijn, en je moest hem ook nog maken. In zo'n geval is het jammer dat die kano's zo lang zijn. Als je éénmaal in het riet ligt is het moeilijk om nog een bocht te maken. Maar met een tweede kano erbij kun je wel wat ruimte maken. Zo kom je met trekken en duwen tocht aan de andere kant.

Vanaf de rustplaats zijn we vlot naar Blokzijl gevaren, zo'n 8 kilometer in een uur. Gaf wel een beetje gemopper. Daar eerst wat boodschappen gedaan, en op het terras koffie met…
Nadat we geschut zijn in de sluis is het op naar het gehucht "Nederland". Hier begon het wat te miezeren, en zo nu en dan wel een beetje meer. Maar lang hield dit ook weer niet aan. De enige regen die we overdag gehad hebben. Op naar Ossenzijl het eindstation van deze dag, en het eindstation van de peddel week voor mij. Wat er s'avonds gebeurt is! Waarschijnlijk lekker gegeten, en opgegeten worden door de muggen.

Dag 5, Woensdag 1 juni. Ossenzijl – Delfstrahuizen: 21 km. Van knut naar groene (gaas)vlieg.

Woensdagochtend al vroeg op. Maar oh jeetje, de knutten zijn er nog steeds. Zo veel mogelijk op de wind blijven heb je het minste last van "die akelige kleine steekmuggen". Alleen de Anti Brumm (alleen in Duitsland te verkrijgen) helpt daar tegen.
(Knutten zijn familie van de mug en worden ook wel knutjes, knaasjes, knijten, mietsen, neefjes, meurzen of zandvliegen genoemd. Knutten zijn erg klein, slechts 1 tot 4 millimeter).

Na een goed ontbijt vertrokken we om 9.15 uur bij de camping "De Kluft" op weg naar Delfstrahuizen. Via de Ozzenzijlersloot, door de sluis die meestal open staat links De Lende op. We hadden deels de wind tegen of zij wind, windkracht 3, met redelijk veel zon, 19 graden. Het is zeer rustig op de route. De Linde is niet zo breed. Bij het begin van De Kuinre gingen we uit de kano voor de sanitaire stop en het versterken van de inwendige mens. Om 11.30 uur gingen we door de sluis, via het Nieuwe kanaal /Bij of Tusschenlinde kwamen we bij Schoterzijl aan. Hier is een restaurant waar we wilden aansteken. Ze staan bekend om de zeer grote schnitzels. We lagen aan in het passantenhaventje met een heel hoge in- en uitstap. We lieten de kano's in het water liggen en gingen op weg naar het restaurant. Een bord bij het haventje gaf aan dat het woensdags gesloten is. Dit was een grote tegenvaller. Liggend op de kade haalden we het eten uit de kano's. We hebben nog even op het grasveld liggen uitbuiken/zonnen en ging weer verder De Tsjonger of De Kuunder op. Dit stuk Tsjonger tot aan de Pier Christiaansloot is een mooi meanderend breed (voormalig) riviertje met veel natuurschoon. Hier werd genoten van de witte lelies en de gele plomp. Via de Pier Christiaansloot en onder de brug door kwamen we om kwart over drie op de camping van A en A recreatie, aan. Leo nam contact op met de beheerder over onze staanplaats. We stonden 7 meter van de vaart en dicht bij het toiletgebouw. Het duurde niet lang of we zaten in zwermen kleine groene vliegen. Gelukkig geen steekmuggen. Achter de boomsingel was een grondbedrijf bezig een weg aan te leggen voor de nieuwbouw wijk. Dit gaf veel herrie. Gelukkig houdt het om 16.00 uur op maar begint men 's ochtends wel om 7.00 uur m.a.w. de volgende dag vroeg opstaan. Na wat inkopen gedaan te hebben, hebben we in de plaatselijke snacktent Smuldorado 'de Brêge' ons avondeten genuttigd. Het was weer eens wat anders dan een 3 gangen menu maar voor een € 10 p.p. had ieder zijn buikje weer naar volle tevredenheid gevuld. Hierna zijn we naar het strandje aan het Tjeukemeer gewandeld en hebben we de nieuwbouw bekeken. Bij een picknickbank hebben we de dag geavaleerd (het was een mooie kanodag) en een versnapering genomen met of zonder alcoholische % en. Omdat het heel erg koud werd zijn we vroeg naar bed gegaan.

Dag 6, Donderdag 1 juni de laatste dag van onze kanoweek.

Het was nog een stukje van 15 kilometer, van Delfstrahuizen naar Joure. Het weer zag er prima uit, de zon liet zich weer zien en wat ook heel mooi was, er was geen wind, heerlijk stil.
Alles was nog wat vochtig, maar in de zon droogt het al lekker. Inpakken. Daarna ging Leo W. weer enthousiast aan de gang met zijn peddel. Vasthouden met 2 handen en dan bewegen om die stijve spieren wat los te krijgen.
We namen afscheid van Sjouke, die een eigen koers ging varen naar huis. Er waren nog 6 peddelaars over, voor de route naar Joure.
Te water en richting Tjeukemeer. Hier groeperen en poseren voor de groepsfoto. Dan genieten van dat gladde water van het Tjeukemeer. Bomen en struiken langs het water spiegelden in het water en dat leverde een bijzondere horizon op.

De koers was diagonaal oversteken naar het strandje bij de Uilesprong richting St Nicolaasga.
Wat was dit mooi, strepen trekken in het gladde water en genieten van de rust en de stilte. Ongeveer 40 minuten duurde de oversteek. Tijd om iets te drinken. Daarna verder door de Scharsterrijn. Inmiddels kwam ook andere watersport weer op gang. De brugwachter va Scharsterbrug hield voor ons even de klep omhoog zodat we lekker door konden varen.
Afgesproken was om op de Langweerderwielen even te pauzeren bij het strandje, om wat te eten.
Het zit er op.
Ik vond, dat we op mooi water gevaren hebben.
Opruimen. Ik zit inmiddels onder de muggenbulten van die kleine rottige bijtende knutjes in Ossenzijl, en die beginnen nu te jeuken!!!! Daar hebben we vast allemaal last van

Volgens mijn berekening hebben we 132 km gevaren.